

Luke 23

ASVh with Comments

Summary. This chapter details the trial and the suffering of the Lord Jesus Christ at the hands of His people, Pilate, Herod, and the outsiders. **Luke 23:1-12.** *The Lord Jesus before Pilate and Herod.* The chief priests, the rulers, and the multitude take the Lord Jesus to Pilate and falsely accuse Him with the purpose of having Him put to death by the outsiders. Pilate sends the Lord Jesus to Herod to examine Him and have someone else to be blamed for the decision. The Lord Jesus was mocked and treated shamefully at the hands of Herod and Pilate. But both Pilate and Herod, after examining the Lord Jesus, found no fault in Him. **Luke 23:13-25.** *Pilate pronounces judgment on the Lord Jesus.* Pilate, in front of the chief priests, the rulers, and the people, declared that the Lord Jesus had done nothing worth deserving of death. Pilate desired to punish and release the Lord Jesus, but the accusers “were crying out, saying, Crucify, crucify Him.” Their voices prevailed, and “Pilate gave sentence that their demand should be granted.”

บทสรุป บทนี้มีรายละเอียดข้อกล่าวหาและการทรมานของพระเยซูคริสต์เจ้ายังมือของประชาชนของพระองค์ ปิลาต เฮโรด และคนภายนอก

ลูกา 23:1-12 พระเยซูต่อหน้าปิลาตและเฮโรด มหาปุโรหิต

ผู้ปกครองและฝูงชนพาพระเยซูไปยังปิลาตและกล่าวหาพระองค์อย่างเป็นเท็จโดยมีจุดประสงค์ที่จะให้พระองค์ถูกประหารชีวิตโดยบุคคลภายนอก ปิลาตส่งพระเยซูไปยังเฮโรดเพื่อตรวจสอบพระองค์และให้คนอื่นต้องถูกตำหนิสำหรับการตัดสินใจ

พระเยซูทรงถูกเยาะเย้ยและถูกเหยียดหยามด้วยน้ำมือของเฮโรดและปิลาต แต่ทั้งปิลาตและเฮโรด หลังจากตรวจสอบพระเยซูเจ้า

ไม่พบความผิดในพระองค์ **ลูกา 23:13-25** ปิลาตประกาศคำตัดสินต่อพระเยซู ต่อหน้ามหาปุโรหิต ผู้ปกครองและประชาชน

ประกาศว่าพระเยซูไม่ได้ทำความผิดใดที่ควรจะตาย ปิลาตต้องการที่จะลงโทษและปล่อยพระเยซูไปแต่เหล่าผู้กล่าวหา “ร้องออกมา พูดว่า ตรึงบนกางเขน ตรึงพระองค์บนกางเขน” เสียงของพวกเขามีชัยและ “ปิลาตให้คำตัดสินว่าควรให้เป็นตามความต้องการของพวกเขา”

Luke 23:26-43. *The crucifixion of the Lord Jesus.* They led the Lord Jesus to be crucified, and on the road, He prophesied to the women who were lamenting for Him. They crucified Him between two criminals at a place called The Skull, but in His great love and mercy, He prays to the Father, “Father, forgive them; for they know not what they do”. On the cross, the Lord Jesus shows us again His authority and that He is the true King, and He is the only way to heaven and the Father by receiving one of the criminals into His kingdom by saying to him, “today you will be with Me in Paradise.”

ลูกา 23:26-43 การถูกตรึงบนกางเขนของพระเยซูเจ้า พวกเขาพาพระเยซูเพื่อตรึงบนกางเขนและ บนทาง

พระองค์ทรงพยากรณ์แก่บรรดาสตรีที่คร่ำครวญสำหรับพระองค์ พวกเขาตรึงพระองค์ระหว่างโจรสองคนยั้งที่เรียกว่ากะโหลก

แต่พระองค์ด้วยความรักอันยิ่งใหญ่และพระเมตตา พระองค์สวดภาวนาต่อพระบิดา “พระบิดา โปรดยกโทษให้พวกเขา

เพราะพวกเขาไม่รู้ว่าคุณทำได้ทำอะไรลงไป” บนกางเขน พระเยซูแสดงแก่เราอีกครั้งถึงพระอำนาจและว่าพระองค์คือพระมหากษัตริย์ที่แท้จริง

และพระองค์คือเพียงทางเดียวเพื่อสวรรค์และพระบิดาโดยรับโจรคนหนึ่งเข้าสู่อาณาจักรของพระองค์โดยพูดแก่เขาว่า

“วันนี้เจ้าจะอยู่กับเราในเมืองสวรรค์”

Luke 23:44-49. *The death of the Lord Jesus on the cross.* Miraculous signs from heaven took place when the Lord Jesus committed His Spirit into the hands of the Father and breathed His last. **Luke 23:50-56.** *The Lord Jesus is buried.* Shortly after the Lord Jesus’ death on the cross, during the day of the Preparation, before the sunset and the start of the Sabbath, Joseph of Arimathea laid the Lord Jesus’ body in his own tomb. The women who followed the Lord Jesus from Galilee witnessed where He was laid.

ลูกา 23:44-49 การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเจ้าบนกางเขน

เครื่องหมายอัศจรรย์จากสวรรค์เกิดขึ้นเมื่อพระเยซูมอบพระวิญญาณของพระองค์ไว้ในพระหัตถ์ของพระบิดาและพระองค์ทรงหายใจครั้งสุดท้าย

ลูกา 23:50-56 การฝังพระศพของพระเยซู เวลาสั้นๆหลังจากการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูบนกางเขน เป็นวันเตรียมตัว

ก่อนพระอาทิตย์ตกและเริ่มต้นสัปดาห์โต โจเซฟแห่งอาริมาเตียวางพระเยซูยังหลุมฝังศพของเขาเอง
เหล่าผู้หญิงที่ได้ติดตามพระเยซูจากกาลิลีเป็นพยานถึงสถานที่ที่พระเยซูถูกวาง

¹ And all the **multitude** of them rose up, and brought **Him** before Pilate.

¹ และฝูงชนทั้งหมดลุกขึ้น และพา **พระองค์** ไปยังบิลาด

Comments 23:1. As the verse tells us, they must do it; they must do the will of the dark because they followed the orders of their leaders. The people, by their own decisions, have betrayed the beloved Son of God, and they have surrendered their God to the outsiders. Yes, there is always a choice, but they chose to betray the beloved Son of God, and that is why the whole nation has been punished.

See also, Matthew Comments 27:1-2 and Mark 15:1.

ความเห็น 23:1 ตามที่ข้อเขียนได้บอก พวกเขาต้องทำมัน พวกเขาต้องทำความต้องการของความมืด

เพราะพวกเขาติดตามคำสั่งของเหล่าผู้นำของพวกเขา ประชาชนโดยการตัดสินใจของพวกเขาได้ทรยศต่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

และพวกเขาได้ยอมมอบพระเจ้าของพวกเขาแก่คนภายนอก ไซแล้ว ตลอดเวลาที่มีทางเลือก

แต่พวกเขาเลือกทรยศต่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าและนั่นคือทำไมทั้งชาติได้รับการลงโทษ

ด้วยกันมอง มัทธิวความเห็น 27:1,2 และมาระโก15:1

² And they began to accuse **Him**, saying, We found this **misleading** our nation, and forbidding to give tribute to Caesar, and **declaring Himself** to be **Christ**, a **King**.

² และพวกเขาเริ่มกล่าวหา **พระองค์** พูดว่า เราได้พบคนนั้นหลอกลวงชนชาติของเรา และห้ามไม่ให้ส่งส่วยให้แก่ซีซาร์ และประกาศว่า **พระองค์เอง** คือ **พระคริสต์** ผู้เป็น **กษัตริย์**

Comments 23:2. They brought accusations against Him with the purpose of having Him put to death by outsiders; their premeditated plan was to eliminate the Lord Jesus in any way possible. As the verse tells us, they are condemning their God by falsifying things about Him. The Lord of life never lifted Himself up, even to be in the position of teacher; the people have lifted Him up, and now they come to accuse Him. He never taught anyone not to pay taxes. All His teaching was to give to the one you owe; if the government has laid rules to pay taxes, then you must pay taxes. The Lord always teaches people to listen and obey those whom the Lord has given authority to rule over.

ความเห็น 23:2 พวกเขานำข้อกล่าวหาต่อต้านพระองค์ด้วยจุดมุ่งหมายเพื่อให้พระองค์สิ้นพระชนม์โดยคนภายนอก

แผนการไตร่ตรองล่วงหน้าของพวกเขาคือกำจัดพระเยซูในทุกวิถีทางที่เป็นไปได้ ตามที่ข้อเขียนได้บอกแก่เรา

พวกเขาปรักปรำพระเจ้าของพวกเขาโดยคำให้การเท็จเกี่ยวกับพระองค์ พระเจ้าแห่งชีวิตไม่เคยยกตัวของพระองค์เองขึ้น

แม้อยู่ในตำแหน่งพระอาจารย์ ประชาชนได้ยกพระองค์ขึ้นและในเวลานั้นพวกเขามาเพื่อกล่าวหาพระองค์ พระองค์ไม่เคยสอนผู้ใดเพื่อไม่ให้เสียภาษี

คำสอนทุกอย่างของพระองค์คือให้แก่ผู้ที่ท่านเป็นหนี้ ถ้ารัฐบาลได้ตั้งกฎให้เสียภาษี แล้วคุณต้องเสียภาษี

ตลอดเวลาพระเจ้าสอนประชาชนให้รับฟังและเชื่อฟังพวกนั้นที่พระเจ้าได้ให้สิทธิอำนาจที่ปกครองเหนือพวกเขา

³ And Pilate **questioned Him**, saying, **Are Thou the King** of the Jews? And **He** answered him and said, **You say**.

³ และบิลาดถาม **พระองค์** พูดว่า **พระองค์ท่าน เป็นกษัตริย์** ของพวกยิวหรือ? และ **พระองค์** ตอบเขาและว่า ท่านได้พูดเอง

Comments 23:3. See Comments Matthew 27:11 and Mark 15:2.

ความเห็น 23:3 มองมัทธิวความเห็น 27:11 และมาระโกความเห็น 15:2

⁴ And Pilate said **to** the chief priests and the multitudes, I find no **guilt** in this **Man**.

⁴ และบิลาดพูดแก่มหาปุโรหิตและฝูงชน เราไม่พบว่า **ชาย** ผู้นี้มีความผิดพลาดใด

Comments 23:4. We can notice from the verse that Pilate does not want to be involved in this case because this is not against the law; it is just against people only, and he does not want to be involved in this.

ความเห็น 23:4 เราสามารถสังเกตได้จากข้อเขียนว่าบิลาดไม่ต้องการมีส่วนร่วมในกรณีนี้ เพราะสิ่งนี้ไม่ได้ต่อต้านกฎหมาย

มันเป็นเพียงการต่อต้านของประชาชนเท่านั้น และท่านไม่ต้องการมีส่วนร่วมในสิ่งนี้

⁵ But they **kept insisting**, saying, **He stirs** up the people, teaching throughout all Judea, and beginning from Galilee even **to here**.

⁵ แต่พวกเขายังคงยืนยันกรณ พุดว่า **พระองค์** ได้ยุ่งประชาชน สอนไปทั่วจูเดีย และเริ่มจากกาลิลีถึงในที่นี้

Comments 23:5. When it comes to this verse, all readers can see that the accusation is just about His teaching. The term used here, “teaching,” is not the criminal’s action, but teaching only, and they come to accuse Him as the verse before has told as well that He wants to be a king above all. The Lord Jesus is King, but not of this world. That is why He never tells us to worship Him as king of this earth; He only teaches by the will of God the Father to do according to God’s law and to be pleasing to God; that is all He has done for people.

ความเห็น 23:5 เมื่อมาถึงข้อเขียนนี้ ผู้อ่านทุกท่านสามารถเห็นได้ว่า ข้อกล่าวหาเป็นเพียงการสอน คำที่ใช้ในที่นี้ “สอน”

นี้ไม่ใช่การกระทำของอาชญากร แต่เป็นเพียงการสอนเท่านั้น และพวกเขาบอกว่าหาพระองค์ตามที่ข้อเขียนก่อนนี้ได้บอกเช่นเดียวกัน

นั่นว่าพระองค์ต้องการเป็นกษัตริย์เหนือทั้งหมด พระองค์คือกษัตริย์แต่ไม่ใช่ของโลกนี้

นั่นคือทำไมพระองค์ไม่เคยบอกเราเพื่อเคารพบูชาพระองค์เหมือนกษัตริย์ของโลกนี้

พระองค์เพียงสอนโดยพระประสงค์ของพระบิดาเจ้าเพื่อให้ทำตามกฎของพระเจ้าและเป็นที่ยอมรับปรานต่อพระเจ้า

นั่นคือทุกอย่างที่พระองค์ได้ทำสำหรับประชาชน

⁶ But when Pilate heard it, he asked whether the **Man** was a Galilean.

⁶ แต่เมื่อพิลาตได้ยิน ท่านถามว่า **ชาย** คนนี้เป็นชาวกาลิลีหรือไม่

⁷ And **having learned** that **He** was of Herod's jurisdiction, he sent **Him** to Herod, who himself also was at Jerusalem in **those** days.

⁷ และเมื่อท่านได้ทราบ ว่า **พระองค์** เป็นคนในเขตของเฮโรด ท่านส่ง **พระองค์** ไปยังเฮโรด ผู้ซึ่งท่านเองมาอยู่ในเยรูซาเล็มเวลานั้น

Comments 23:6-7. The reason Pilate sent Him away to Herod was not because he felt that the beloved Son of God was not guilty, but because he wanted someone else to take the blame for the decision; if they would kill the Lord, he could consider himself clean and not guilty.

ความเห็น 23:6-7 สาเหตุที่พิลาตส่งพระองค์ไปยังเฮโรดไม่ใช่เพราะท่านเองรู้สึกว่าจะพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้านั้นไม่มีความผิด

แต่เพราะท่านต้องการให้คนอื่นรับผิดชอบสำหรับการตัดสินใจ ถ้าพวกเขาฆ่าพระเจ้า ท่านสามารถถือได้ว่าตัวของท่านเองสะอาดและไม่มีความผิด

⁸ And Herod having seen Jesus **rejoiced exceedingly**; for he was of a long time desirous to see **Him**, because of **hearing** concerning **Him**; and he hoped to see some **signs** done by **Him**.

⁸ และเมื่อเฮโรดได้พบ **พระเยซู** มีความยินดีมาก เพราะเป็นเวลานานแล้วที่ท่านต้องการที่จะได้พบ **พระองค์** เพราะท่านได้ยินเรื่องเกี่ยวกับ

พระองค์ และท่านมีความหวังที่จะได้เห็นสิ่งวิเศษทำโดย **พระองค์**

Comments 23:8. We can all clearly see from this verse that Herod himself has heard many things about the Lord, but he did not have faith; he just wanted to see some show. Even though he had heard many things about the Lord, his purpose was only to see something for fun. He wanted to see some signs for entertainment only.

ความเห็น 23:8 เราทั้งหมดสามารถเห็นได้ชัดจากข้อเขียนนี้มันเองว่าเฮโรดท่านเองได้ยินหลายอย่างเกี่ยวกับพระเจ้า แต่ท่านเองไม่ได้มีความศรัทธา

ท่านเพียงต้องการเห็นการแสดงบางอย่าง ถึงแม้ว่าท่านเองได้ยินหลายอย่างเกี่ยวกับพระเจ้า จุดประสงค์ของท่านเพียงเห็นบางอย่างเพื่อความสนุก

ท่านต้องการเห็นหมายสำคัญสำหรับความสนุกเท่านั้น

⁹ And he questioned **Him** in many words; but **He** answered him nothing.

⁹ และท่านสอบสวน **พระองค์** หลายอย่าง แต่ **พระองค์** ไม่ตอบสิ่งใดแก่ท่าน

Comments 23:9. We can all see from this verse that the beloved Son of God knows humans very well.

He sees through the human mind; the Lord Himself has already known what all these questions would be and that He will not build anyone’s faith in this place, but it is just for them to talk and gossip among them; that is why the Lord Himself says nothing.

ความเห็น 23:9 เราสามารถเห็นได้หมดจากข้อเขียนนี้มันว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ารู้จักมนุษย์เป็นอย่างดี

พระองค์ได้เห็นถึงความคิดของมนุษย์ พระเจ้าพระองค์เองได้รู้แล้วถึงคำถามเหล่านี้ที่จะมีและว่าพระองค์จะไม่สร้างความคิดของใครในที่นี่ แต่มันจะเป็นเพียงสำหรับพวกเขาเพื่อพูดคุยและนินทาว่ากันระหว่างพวกเขา นั่นคือทำไมพระเจ้าพระองค์เองไม่ได้พูดสิ่งใด

¹⁰ And the chief priests and the scribes stood by, vehemently accusing Him.

¹⁰ และมหาปุโรหิตและธรรมจารย์ลุกขึ้น ฟ้องกล่าวหาเกี่ยวกับ **พระองค์** อย่างรุนแรง

Comments 23:10. Both positions served the living God by duty, but they did not serve Him by heart but by vehemently accusing Him. All readers should pay attention to this: accusing Him, the beloved Son of God, who had been accused by humans, even though He was only doing good to everyone.

ความเห็น 23:10 ทั้งสองตำแหน่งนี้รับใช้พระเจ้าผู้ทรงมีชีวิตโดยหน้าที่ แต่พวกเขาไม่ได้รับใช้พระองค์ด้วยใจ แต่ฟ้องกล่าวหาพระองค์อย่างรุนแรง ผู้อ่านทุกท่านควรให้ความสนใจต่อสิ่งนี้ กล่าวหาพระองค์ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าถูกกล่าวหาโดยมนุษย์ ถึงแม้ว่าพระองค์เพียงทำดีแก่ทุกคน

¹¹ And Herod with his soldiers set Him at nothing, and mocked Him, and arraying Him in gorgeous apparel sent Him back to Pilate.

¹¹ และเฮโรดกับทหารของท่านทำต่อ **พระองค์** ดั่งไม่มีความหมาย และเยาะเย้ย **พระองค์** และแต่งตัวของ **พระองค์** ด้วยเสื้อผ้าอย่างสวยงามส่ง **พระองค์** กลับไปหาพิลาต

Comments 23:11. “Set Him at nothing ...” As the verse clearly tells, Herod does not consider himself to have faith in the beloved Son of God. They mocked Him, dressed Him up as a clown, and they all disgraced the beloved Son of God, treating Him as not a person but a thing. In their minds, they did not consider Him who He really is, as they have heard, because He did not show miracles to them, and they all make fun of Him now.

ความเห็น 23:11 “ทำต่อพระองค์ดั่งไม่มีความหมาย...” ข้อเขียนได้บอกอย่างชัดเจน

เฮโรดไม่ได้คิดว่าตัวท่านเองมีความศรัทธาในพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า พวกเขาเยาะเย้ยพระองค์ แต่งตัวพระองค์เหมือนตัวตลก และพวกเขาทั้งหมดได้ลบหลู่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า กระทำต่อพระองค์เหมือนไม่ใช่คนแต่เป็นสิ่งของ ในความคิดของพวกเขา พวกเขาไม่ได้ถือว่าพระองค์คือใครที่แท้จริง ดังตามที่พวกเขาได้ยิน เพราะพระองค์ไม่ได้สำแดงสิ่งพิเศษแก่พวกเขา และพวกเขาทั้งหมดทำสนุกเกี่ยวกับพระองค์ในเวลานี้

¹² And Herod and Pilate became friends with each other that day; for before they were at enmity between themselves.

¹² และเฮโรดและพิลาตได้เป็นเพื่อนกันในวันนั้น เพราะก่อนหน้านั้นพวกเขามีความขัดแย้งต่อกันและกัน

Comments 23:12. Because two black sheep came against the beloved Son of God, even those black sheep did not like each other, but because they both could see that they could have power over the beloved Son of God in human form, this could make two enemies become friends, but this friendship was not a true friendship. If they could make friends by doing wicked things, they would also do the same to one another.

ความเห็น 23:12 เพราะแกะดำสองตัวได้มาต่อต้านพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ถึงแม้ว่าพวกแกะดำนั้นไม่ชอบกันและกัน

แต่เพราะพวกเขาทั้งสองสามารถเห็นได้ว่าพวกเขาสามารถมีอำนาจเหนือพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าในรูปมนุษย์ สิ่งนี้ได้สามารถทำให้ศัตรูทั้งสองกลายเป็นมิตรกัน แต่ความเป็นมิตรนี้ไม่ใช่เพื่อนที่แท้จริง ถ้าพวกเขาสามารถเป็นเพื่อนกันโดยทำสิ่งชั่วร้าย พวกเขาจะทำต่อกันและกันด้วยเช่นเดียวกัน

¹³ And Pilate called together the chief priests and the rulers and the people,

¹³ และพิลาตเรียกให้มาด้วยกันมหาปุโรหิตและผู้นำและประชาชน

¹⁴ and said to them, You brought to me this Man, as misleading the people. Behold, I have examined Him before you, and found no fault in this Man of those accusations you are bringing against Him;

¹⁴ และพูดแก่พวกเขาว่า พวกท่านมอบต่อเรา **ชาย** ผู้นี้ ว่านำประชาชนให้หลงทาง ดูเถิด เราได้สอบสวน **พระองค์** ต่อหน้าพวกท่าน

และไม่พบความผิดใดใน **ชาย** คนนี้เกี่ยวกับสิ่งที่พวกท่านกล่าวหาต่อต้านต่อ **พระองค์**

Comments 23:14. Pay attention to what Pilate says: “I have examined Him before you.” The rulers of humans have examined together and still have found no fault in the Lord Jesus. Every reader should pay

attention as well: when the dark has set your mind on something, and if your heart is not seeking the Lord, the truth will not be revealed to your eyes. These people have been blinded; even though he found no fault, he would not do what he felt was right because of the fear of popularity. Human leaders nowadays do the same as well; they want to do things to please people but not to please God.

ความเห็น 23:14 ให้ความสนใจว่าอะไรที่ปีลาตได้พูด “ เราได้สอบสวนพระองค์ต่อหน้าพวกท่าน” ผู้นำของมนุษย์ได้ตรวจสอบด้วยกัน และยังคงไม่พบความผิดในพระเยซู ผู้อ่านทุกคนควรให้ความสนใจด้วยเช่นเดียวกัน เมื่อความผิดได้ตั้งใจของท่านในบางอย่าง ถ้าใจของคุณไม่เสาะหาสำหรับพระเจ้า ความจริงจะไม่มีให้เห็นได้ต่อหน้าของคุณ พวกคนเหล่านี้ได้ตบอด ถึงแม้พวกเขาจะไม่พบความผิด แต่เพราะความกลัวของความเป็นคนสำคัญ เขาจะไม่ทำสิ่งที่เขารู้สึกว่าถูกต้อง ผู้นำของมนุษย์ในทุกวันนี้ทำเช่นเดียวกัน พวกเขาต้องการทำสิ่งที่ประชาชนเห็นชอบ แต่มันไม่เป็นที่ชอบของพระเจ้า

¹⁵ no, **neither** Herod, for he sent **Him** back to us. And behold, nothing worthy of death **has** been done by **Him**.

¹⁵ไม่ แม้แต่เฮโรดเอง เพราะท่านได้ส่ง **พระองค์** กลับมายังเรา และดูเถิด ไม่มีสิ่งใดที่ **พระองค์** ได้ทำเหมาะแก่ความตาย

Comments 23:15. All readers should pay attention to the fact that they sent the Lord back because they could not find any guilt. But what this leader wanted to do was to keep the people to like them still so they could not let Him go without punishing Him, even though they all found no guilt in Him. The verse tells us that the Lord Jesus has done nothing worthy of death; they said He does not deserve to die because, at that time, the death penalty was for criminals. But the beloved Son of God is not a criminal even by their own judgment, but they still would not let Him go free.

ความเห็น 23:15 ผู้อ่านทุกคนควรให้ความสนใจว่าพวกเขาได้ส่งพระเจ้ากลับเพราะพวกเขาไม่สามารถหาความผิดได้ แต่อะไรที่ผู้นำนี้ต้องการทำคือเพื่อให้ประชาชนชอบพวกเขา ดังนั้นพวกเขาไม่สามารถให้พระองค์ไปโดยไม่ลงโทษพระองค์ถึงแม้ว่าพวกเขาไม่พบความผิดในพระองค์ ข้อนี้ได้บอกแก่เราว่าสำหรับการกระทำของพระเยซูมีค่ามากพอที่จะมีโทษถึงตาย พวกเขาพูดว่าพระองค์ไม่ควรถึงตาย เพราะในเวลานั้นโทษถึงตายนั้นสำหรับผู้กระทำร้าย แต่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าไม่ใช่คนร้ายถึงแม้โดยการตัดสินของพวกเขา แต่พวกเขายังคงจะไม่ปล่อยพระองค์ให้เป็นอิสระ

¹⁶ I will therefore **punish Him**, and release **Him**.

¹⁶เราจะโดยตี **พระองค์** และปล่อย **พระองค์** ไป

Comments 23:16. The word clearly says that he still wants to punish the beloved Son of God, even though they found no guilt in Him. Before releasing Him, He still must suffer, and this is a way of pleasing the popularity of people.

ความเห็น 23:16 คำพูดชัดเจน เขายังคงต้องการลงโทษพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ถึงแม้ว่าพวกเขาไม่พบความผิดในพระองค์ ก่อนที่จะปล่อยพระองค์ไป พระองค์ยังคงต้องรับความทรมาน และสิ่งนี้คือทางที่จะเก็บความชอบของประชาชน

¹⁷ Now he must release **to** them at the feast one prisoner.

¹⁷เนื่องด้วยท่านต้องปล่อยนักโทษผู้หนึ่งให้แก่พวกเขาในงานเทศกาล

Comments 23:17. For verses 17 to 25, see Comments Matthew 27:15-26 and Comments Mark 15:6-15.

ความเห็น 23:17 สำหรับข้อเขียน 17 ถึง 25 มองมัทธิวความเห็น 27:15-26 และมาระโกความเห็น 15:6-15

¹⁸ But they cried out all together, saying, Away with this, and release **to** us Barabbas;

¹⁸แต่พวกเขากรีดร้องออกมาด้วยกัน พูดว่า ไม่ต้องการสิ่งนี้ และปล่อยบาราบัสให้แก่พวกเขา—

¹⁹ one who for a certain insurrection made in the city, and for murder, was cast into prison.

¹⁹ผู้ซึ่งทำการจลาจลในเมือง และเป็นฆาตกร ผู้ซึ่งได้ถูกจำคุก

Comments 23:17-19. All readers should pay attention: the people have put the beloved Son of God in comparison with a criminal, but the people's minds still want to choose the criminal. After the deed has been done, repentance of heart for the people themselves can happen as the hearts of people will be impacted by the death of the beloved Son of God, but it will be too late for sorry.

ความเห็น 23:17-19 ผู้อ่านทุกท่านควรให้ความสนใจ ประชาชนทำการเปรียบเทียบพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ากับอาชญากร

แต่ความคิดของประชาชนยังคงต้องการเลือกคนร้าย หลังจากได้ทำไปแล้ว

การกลับตัวของใจสำหรับประชาชนพวกเขาเองสามารถเกิดขึ้นได้เนื่องจากจิตใจของประชาชนจะได้รับผลกระทบโดยการสิ้นพระชนม์ของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า แต่มันสายเกินไปสำหรับรู้สึกเสียใจ

We can all see, “But they cried out all together, saying, Away with this,” and all agree to do bad to the Lord. But, even nowadays, it is easy to make a group of people do things, even wrong things to someone. If you can put to them the feeling that it is the right thing to do the wrong thing, they will all do it, even knowing it is the wrong thing to do.

เราทั้งหมดสามารถเห็นได้ “แต่พวกเขาพร้อมใจกันพูดว่า ไม่ต้องการสิ่งนี้” และทั้งหมดเห็นด้วยในการที่จะทำสิ่งที่ผิดต่อพระเจ้า แต่

ถึงแม้ในทุกวันนี้ มันเป็นการง่ายเพื่อทำให้กลุ่มคนทำ ถึงแม้ว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องแก่คนบางคน

ถ้าคุณสามารถทำให้พวกเขารู้สึกได้ว่านั่นเป็นสิ่งที่ถูกต้องที่จะทำที่ผิด ทุกคนจะทำถึงแม้จะรู้ว่ามันไม่ถูกต้องที่จะทำ

²⁰ And Pilate spoke to them again, desiring to release **Jesus**;

²⁰ และปีลาตพูดกับพวกเขาอีก ต้องการที่จะปล่อย **พระเยซู**

Comments 23:20. But Pilate, as a leader, had a duty to do, and if in himself he wanted to do right one hundred percent, he did not need to wait for people. As a leader, he could just go out and tell them, “I want to do this way,” but he did not; instead, he wanted the mob to be the one to make the decision. The Lord had let him be a leader, but he failed to do his duty at this point, and the readers can clearly see that not what the leader feels but what the mob feels that the weak leader will do.

ความเห็น 23:20 แต่ปีลาต เป็นผู้ที่มีหน้าที่ที่ต้องทำ และถ้าในเขานั้น เขาต้องการทำสิ่งที่ถูกต้องร้อยเปอร์เซ็นต์ ท่านไม่ต้องการรอสำหรับประชาชน เป็นผู้นำ ท่านสามารถเพียงออกไปและบอกแก่พวกเขา “เราต้องการทำแบบนี้” แต่ท่านไม่ได้ทำ แทนที่แล้วท่านต้องการให้ฝูงชนเป็นผู้ที่จะตัดสิน พระเจ้าได้ให้ท่านเป็นผู้นำ แต่ท่านได้ล้มเหลวในการทำหน้าที่ของท่านในจุดนี้ และผู้อ่านสามารถเห็นได้ชัด อะไรที่ผู้นำไม่ได้รู้สึกแต่อะไรที่ฝูงชนรู้สึก นั่นคือสิ่งที่ผู้นำที่อ่อนแอจะทำ

²¹ but they were crying out, saying, Crucify, crucify **Him**.

²¹ แต่พวกเขาได้ตะโกน พูดว่า ตรึงบนกางเขน ตรึง **พระองค์** บนกางเขน

Comments 23:21. It is easier to lead the mob than one person. In the mob, if one voice shouts out something, the mob hears and will join regardless of right or wrong; at that time, it is not an issue, just to be as one and do things together.

ความเห็น 23:21 มันเป็นการง่ายที่จะนำฝูงชนมากกว่าคนคนเดียว ในฝูงชน ถ้าเสียงหนึ่งตะโกนบางอย่างออกมา

ฝูงชนได้ยินและร่วมด้วยไม่สำคัญว่าถูกหรือผิด ในเวลานั้น มันไม่ใช่ประเด็น เพียงรวมกันเป็นหนึ่งและทำด้วยกัน

²² And he said to them the third time, Why, what evil **has He** done? I have found no cause of death in **Him**. I will therefore **punish** and release **Him**.

²² และท่านพูดต่อพวกเขาอีกเป็นครั้งที่สาม ทำไม **ชาย** ผู้นี้ได้ทำผิดอะไร? เราไม่พบเหตุผลที่จะฆ่า **พระองค์** เราจะเยียนตีและปล่อย **พระองค์** ไป

Comments 23:22. The verse shows he wants to release the Lord, but at the same time, he wants to punish the beloved Son of God before releasing Him, but for what reason? His intention is not to please God, but all readers can clearly see that he wants to please people by offering to punish the Lord Jesus.

ความเห็น 23:22 ข้อเขียนได้แสดงว่าท่านต้องการปล่อยพระเจ้า แต่ในเวลาเดียวกัน

ท่านต้องการลงโทษพระบุตรสุดที่รักของเจ้าก่อนที่จะปล่อยพระองค์ แต่ด้วยสาเหตุใด?

ความตั้งใจของท่านนั้นไม่ใช่เพื่อให้เป็นที่พอใจของพระเจ้า แต่ผู้อ่านทั้งหมดสามารถเห็นได้ชัด

ท่านต้องการให้เป็นทีพอใจแก่ประชาชนโดยเสนอการลงโทษต่อพระองค์

²³ But they were urgent with loud voices, asking that **He** be crucified. And their voices prevailed, and of the chief priests.

²³ แต่พวกเขาร้องอย่างเร่งร้อนด้วยเสียงอันดัง ขอให้ **พระองค์** ถูกตรึงบนกางเขน และเสียงร้องของพวกเขาได้รับชัยชนะ และของมหาปุโรหิต

Comments 23:23. According to this verse, His people wanted the beloved Son of God to be crucified. From within their own will, they wanted, and their wish has been granted to them.

ความเห็น 23:23 เนื่องด้วยตามข้อเขียนนี้ ประชาชนของท่านต้องการให้พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้านั้นถูกตรึงบนกางเขน จากความประสงค์ภายในของพวกเขาที่พวกเขาจะต้องการ และความต้องการของพวกเขาเองจะได้ให้แก่พวกเขา

²⁴ And Pilate gave sentence that **their demand should be granted.**

²⁴ และปีลาตให้คำตัดสินว่าคำร้องขอของพวกเขาควรจะให้ตาม

²⁵ And he released him that for insurrection and murder had been cast into prison, whom they asked for; but **Jesus** he delivered up to their will.

²⁵ และเมื่อท่านปล่อยผู้ที่ก่อความวุ่นวายและฆาตกรรมที่ถูกขังไว้ ผู้ซึ่งพวกเขาขอ แต่ **พระเยซู** ท่านมอบให้ตามความต้องการของพวกเขา

Comments 23:25. We can see from this verse that he delivered the beloved Son of God to the people's will, but in reality, his own will as well, because of fear that the beloved Son of God will have more power than him.

ความเห็น 23:25 เราสามารถเห็นได้จากข้อเขียนนี้เมื่อท่านได้มอบพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าตามความประสงค์ของประชาชน แต่โดยจริงแล้ว ความประสงค์ของท่านเองด้วยเช่นเดียวกัน เพราะมีความกลัวว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจะมีอำนาจมากกว่าท่าน

²⁶ And when they led **Him** away, they laid hold on one, Simon of Cyrene, coming from the country, and **put** upon him the cross, to **carry it behind Jesus.**

²⁶ และเมื่อพวกเขา **นำ พระองค์** ไป พวกเขาจับคนคนหนึ่ง ไชมอนชาวไซเรน ผู้ซึ่งมาจากชนบท และเอากางเขนวางบนเขา ให้แบกตามหลัง **พระเยซู** ไป

Comments 23:26. See Comments Matthew 27:32 and Comments Mark 15:21.

ความเห็น 23:26 มองมัทธิวความเห็น 27:32 และมาระโกความเห็น 15:21

²⁷ And **were following Him** a great multitude of the people, and of women who **were mourning and lamenting for Him.**

²⁷ และมีคนมากมายตาม **พระองค์** ไป และเหล่าผู้หญิงที่ร้องไห้และคร่ำครวญสำหรับ **พระองค์**

Comments 23:27. These people have a heart for the beloved Son of God, even at His lowest point, being a teacher sitting on a seat high, but now, He has been condemned as a criminal, and the punishment is death on the cross. Their tears they shed on this course, the Father Himself has seen it, and their names will be written down in the Book of Life. Their lament is not wasted; the reward is waiting for them.

ความเห็น 23:27 คนเหล่านี้มีใจสำหรับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ถึงแม้ในจุดต่ำที่สุดของพระองค์ เป็นพระอาจารย์นั่งในที่สูง แต่บัดนี้ พระองค์ถูกกล่าวหาตั้งเป็นอาชญากร การลงโทษคือความตายบนกางเขน น้ำตาของพวกเขาที่ได้หลั่งออกมาเพราะเหตุนี้ พระบิดาพระองค์เองได้เห็นมัน และชื่อของพวกเขาจะได้เขียนลงในหนังสือแห่งชีวิต การคร่ำครวญของพวกเขาไม่ใช่สิ่งไร้สาระ รางวัลนั้นมีรออยู่สำหรับพวกเขา

²⁸ But **Jesus** turning to them said, Daughters of Jerusalem, weep not for **Me**, but weep for yourselves, and for your children.

²⁸ แต่ **พระเยซู** หันมองพวกเขาพูดว่า บุตรสาวของเยรูซาเลม อย่าร้องไห้เพราะ **เรา** แต่จงร้องไห้สำหรับตัวของเจ้าเอง และเพื่อบุตรของเจ้า

Comments 23:28. The beloved Son of God has seen their tears, but He has also told them that the suffering is not only on Him but on them, and their own children will be as well; the Lord has seen it all. The words that He used were to comfort them that He acknowledged they were weeping for Him, and that is what they should think about.

ความเห็น 23:28 พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้เห็นน้ำตาของพวกเขา แต่ด้วยกัน พระองค์ได้บอกแก่พวกเขา

ความทุกข์นั้นไม่ใช่เพียงเพื่อพระองค์เท่านั้นแต่เพื่อพวกเขาและเด็ก ๆ ของพวกเขาจะเป็นด้วยเช่นเดียวกัน พระเจ้าได้เห็นมันทั้งหมด

พระคำที่พระองค์ได้ใช้เพื่อปลอบพวกเขาเห็นว่าพระองค์ได้รับรู้ว่าพวกเขาได้ร้องไห้สำหรับพระองค์และนั่นคือสิ่งที่พวกเขาจะได้คิดถึงเกี่ยวกับ

²⁹ For behold, the days are coming, in which they **will** say, Blessed are the barren, and the wombs that never **did bear**, and the breasts that never **nursed**.

²⁹ เพราะดูเถิด วันนั้นจะมาถึง ซึ่งพวกท่านจะพูดว่า พรเป็นแก่ผู้ที่เป็นหมัน และมดลูกที่ไม่เคยมีลูก และหัวนมที่ไม่เคยให้ดูด

Comments 23:29. In this verse, the Lord tells us ahead of time what will happen to the world after they crucify Him and until His return. The lives of all humans will be suffering. Life for adults is hard, but for the newborn, it will be even harder than all, and that is why the verse says, “Blessed are the barren, and the wombs that never did bear, and the breasts that never nursed.”

ความเห็น 23:29

ในข้อนี้พระเจ้าได้บอกไว้ล่วงหน้าว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นกับโลกหลังจากที่พวกเขาได้ตรึงพระองค์บนกางเขนและจนกระทั่งการกลับคืนมาของพระองค์ ชีวิตของมนุษย์ทั้งหมดจะพบกับความทรมาน ชีวิตสำหรับผู้ใหญ่จะลำบาก แต่สำหรับเด็กแรกเกิด

มันจะลำบากมากกว่าพวกเขาทั้งหมดและนั่นคือทำไมข้อเขียนจึงได้บอกว่า “พรเป็นแก่ผู้ที่เป็นหมัน และมดลูกที่ไม่เคยมีลูก และหัวนมที่ไม่เคยให้ดูด “

³⁰ Then **will** they begin to say to the mountains, Fall on us; and to the hills, Cover us.

³⁰ แล้วพวกเขาจะเริ่มบอกแก่ภูเขา ล้มลงบนเรา และต่อหุบเขา ปิดเราไว้

Comments 23:30. When humans are asking for cover or hiding, this also tells us that there is fear of the heart, that all do not want to face what they have done; their own actions condemn them. This is not just for people in the past but for people in the future as well; when they feel the need to repent, that is when they will beg for these things to happen to them. Link this to the crucifixion of the beloved Son of God; the sins which humans committed in the past, now, and in the future, all contributed to His death on the cross. The beloved Son of God has been crucified for the sins of the future as well; He has paid for all the sins of the whole world.

ความเห็น 23:30 เมื่อมนุษย์ขอสำหรับปิดหรือหลบซ่อน ในที่นี้ด้วยกันได้บอกแก่เราที่นั่นคือความกลัวของใจนั้น

ที่ทุกคนไม่ต้องการที่จะเผชิญหน้าว่าอะไรที่พวกเขาได้ทำ การกระทำของพวกเขาเองจะปรับจำพวกเขา ไม่ใช่เพียงแต่คนในอดีต แต่สำหรับคนในอนาคตด้วยเช่นเดียวกัน เมื่อพวกเขาารู้สึกต้องการที่จะกลับตัว นั่นคือเมื่อพวกเขาจะอ่อนวอนสำหรับสิ่งเหล่านี้ให้เกิดขึ้นแก่พวกเขา เชื่อมโยงสิ่งเหล่านี้ถึงการตรึงพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าบนกางเขน บาปซึ่งมนุษย์ได้ทำในอดีต ปัจจุบันและในอนาคต ทั้งหมดได้เป็นส่วนร่วมในการสิ้นพระชนม์ของพระองค์บนกางเขน

พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ถูกตรึงบนกางเขนสำหรับบาปของอนาคตด้วยเช่นกัน พระองค์ได้จ่ายสำหรับบาปทั้งหมดของทั้งโลก

³¹ For if they do these things in the green tree, what **will** be done in the dry?

³¹ เพราะถ้าพวกเขาทำสิ่งเหล่านี้เมื่อต้นไม้ยังเขียวอยู่ แล้วจะทำอะไรเมื่อมันแห้งไป?

Comments 23:31. In this verse, “in the green tree” means prosperity and a state of peace. The world generally has peace, but there is still war in some parts of the world; however, the world is still “in the green tree.” When humans do abominable things while the world has peace, what will happen to humans when they do the same things during the hardship of the world that comes upon them? As the verse before has said, hardship and famine will come upon the whole world, which is the time “in the dry” means here.

ความเห็น 23:31 ในข้อเขียนนี้ “ต้นไม้ยังเขียวอยู่” หมายถึงความเจริญรุ่งเรืองและความสงบสุข โลกโดยทั่วไปมีความสงบสุข

แต่ในบางส่วนของโลกนั้นจะยังคงมีสงคราม ต้นไม้ยังเขียวอยู่ เมื่อมนุษย์ทำสิ่งที่น่ารังเกียจในขณะที่โลกมีความสงบสุข อะไรจะเกิดขึ้นกับมนุษย์เมื่อพวกเขาทำเช่นเดียวกันเมื่อความยากลำบากของโลกมายังพวกเขา? ตามที่ข้อเขียนก่อนหน้าได้บอก ความยากลำบากและกันดารอาหารจะมาเหนือทั้งโลกและนั่นคือความหมายเวลาเมื่อมันแห้งไปในที่นี้

³² And there were also two others, **criminals**, led with **Him** to be put to death.

³² และด้วยกันอีกสองคน อาชญากร นำไปกับ **พระองค์** เพื่อประหารชีวิต

Comments 23:32. See Comments Matthew 27:38 and Comments Mark 15:27.

ความเห็น 23:32 มองมัทธิวความเห็น 27:38 และมาระโกความเห็น 15:27

³³ And when they came to the place which is called The Skull, there they crucified **Him**, and the criminals, one on the right and one on the left.

³³ และเมื่อพวกเขามาถึงที่ที่เรียกว่าหัวกะโหลก ที่นั่นพวกเขาตรึง **พระองค์** บนกางเขน และอาชญากร คนหนึ่งข้างขวามือและอีกคนข้างซ้าย

Comments 23:32-33. See Comments Matthew 27:33-38 and Comments Mark 15:22-28.

ความเห็น **24:32-33** มองมัทธิวความเห็น **27:33-38** และมาระโกความเห็น **15:22-28**

³⁴ And **Jesus** said, **Father**, forgive them; for they know not what they do. Then dividing **His** garments, they cast lots.

³⁴ และ **พระเยซู** พูดว่า **พระบิดา** อภัยโทษให้แก่พวกเขา เพราะพวกเขาไม่รู้ว่าพวกเขาได้ทำอะไร แล้วพวกเขาได้แบ่งเสื้อผ้าของ **พระองค์** ระหว่างพวกเขา โดยพวกเขาได้จับฉลาก

Comments 23:34. See Comments Matthew 27:35 and Comments Mark 15:24.

ความเห็น **23:34** มองความเห็นมัทธิว **27:35** และความเห็นมาระโก **15:24**

“And Jesus said, Father, forgive them . . .” All believers should notice the loving heart of the beloved Son of God. Even in His most painful time in human form, even as the drops of blood are pouring down from His wounds, in His heart, and in His mind, all the Lord Jesus wants is for the Father to forgive them all because they have crucified all Three at this time. The Trinity has been crucified there on that cross.

“และพระเยซูพูดว่า พระบิดา อภัยโทษให้แก่พวกเขา...” ผู้มีความเชื่อทั้งหมดควรสังเกตุใจแห่งความรักของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

ถึงแม้ในเวลาแห่งความเจ็บปวดอย่างมากในรูปมนุษย์ของพระองค์ ถึงแม้เมื่อหยดเลือดได้หลั่งออกมาจากรอยแผลของพระองค์

ในใจของพระองค์และในความคิดของพระองค์ สิ่งที่พระเยซูต้องการมากที่สุดคือสำหรับพระบิดาทรงยกโทษให้แก่พวกเขาทั้งหมด

เพราะพวกเขาได้ตรึงพระเจ้าทั้งสามในเวลาเดียวกัน พระเจ้าทั้งสามได้ถูกตรึงบนกางเขนในที่นี้

“Then dividing His garments, they cast lots.” The greed of humans never ends, even for the garments of the dead one they cast lots to share, but as they shared the beloved Son of God’s garments, they all have shared the sin against God as well. As the verse says, they have shared His garments among them, and all who have part in this have equal sin as the one that has pierced the nails into His flesh, the unforgivable sin: they have shared part of it as they have cast lots upon His garments. One begotten Son the Father has, and He has been crucified.

“แล้วพวกเขาได้แบ่งเสื้อผ้าของพระองค์ระหว่างพวกเขา โดยพวกเขาได้จับฉลาก” ความโลภของมนุษย์ไม่เคยหยุด

แม้เสื้อผ้าของคนตายพวกเขาได้จับฉลากเพื่อแบ่งปัน แต่เมื่อพวกเขาได้แบ่งเสื้อผ้าของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

พวกเขาทั้งหมดได้มีส่วนร่วมในบาปต่อต้านพระเจ้าด้วยเช่นเดียวกัน

ตามที่ข้อเขียนได้บอกพวกเขาได้แบ่งเสื้อผ้าของพระองค์ระหว่างพวกเขาและทั้งหมดที่ได้ร่วมในที่นี้ได้มีส่วนร่วมในบาปเท่ากับผู้ที่ได้ทิ่มตะปูลงใน

เนื้อของพระองค์ บาบที่ไม่สามารถได้รับการอภัยโทษ พวกเขาได้มีส่วนร่วมในมันเหมือนเมื่อพวกเขาได้จับฉลากแบ่งเสื้อผ้าของพระองค์

พระบุตรหนึ่งเดียวที่พระบิดามี และพระองค์ถูกตรึงบนกางเขน

They follow orders, but when they share the garments, all responsibility for their own actions falls on them. Taking the garment off the Lord Jesus’ body has exposed the nakedness of His body and brought shame to the dead one, and that is no different from piercing the nails into His flesh. As believers, we know as well that the beloved Son of God has been crucified, but He has never truly died. When they have taken His garments off, it is considered to bring shame on Him because the beloved Son of God is always living. If you have disgraced Him in any way, you have done it to the Creator as well.

พวกเขาได้ติดตามคำสั่ง แต่เมื่อพวกเขาได้แบ่งเสื้อผ้า ความรับผิดชอบทั้งหมดสำหรับการกระทำของพวกเขาตกลงบนพวกเขา

เอาเสื้อผ้าออกจากร่างของพระองค์ได้แสดงร่างอันเปลือยเปล่าของพระองค์และนำความอับอายของผู้ที่ได้ตายออกมาและนั่นไม่แตกต่างไปจากที่มด

ะปูเข้าสู่ร่างของพระองค์ เป็นผู้มีความเชื่อ เราเช่นเดียวกัน พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ถูกตรึงบนกางเขน แต่โดยจริงแล้วพระองค์ไม่เคยตาย

เมื่อพวกเขาได้ถอดเสื้อผ้าของพระองค์ออก มันได้ถือว่าเป็นการนำความอับอายลงบนพระองค์เพราะพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าตลอดเวลามีชีวิต

ถ้าคุณลบหลูพระองค์ในทางใดก็ตาม คุณได้ทำต่อพระเจ้าผู้ได้สร้างเช่นเดียวกัน

³⁵ And the people stood beholding. And the rulers also scoffed at **Him** saying, **He** saved others; let **Him** save **Himself**, if this is the **Christ of God**, the **Chosen One**.

³⁵ และประชาชนยืนมอง และผู้นำด่วยกันได้เยาะเย้ยต่อ **พระองค์** พูดว่า **พระองค์** ได้ช่วยผู้อื่นให้รอด ให้ **พระองค์** ช่วย **พระองค์**เอง ให้รอด ถ้านี่คือ **พระคริสต์**ของพระเจ้า **ผู้หนึ่งเดียวที่ได้รับเลือก**

Comments 23:35. See Comments Matthew 27:39-44 and Comments Mark 15:29-32.

ความเห็น 23:35 มองมัทธิวความเห็น 27:39-44 และมาระโกความเห็น 15:29-32

³⁶ And the soldiers also mocked **Him**, coming **near**, offering **Him** sour wine,

³⁶ และเหล่าทหารด่วยกันเยาะเย้ย **พระองค์** เข้ามาใกล้ และเสนอต่อ **พระองค์** น้ำองุ่นเปรี้ยว

³⁷ and saying, If **Thou** are the **King** of the Jews, save **Thyself**.

³⁷ และพูดว่า ถ้า **พระองค์ท่าน** คือ **กษัตริย์** ของพวกยิว ช่วย **ตัวพระองค์ท่านเอง** ให้รอด

Comments 23:36-37. See Comments Matthew 27:48 and Comments Mark 15:36.

When they mocked the beloved Son of God, did they think of whom they had said these things? Every word that is used is blasphemy to the Trinity of God, and all readers and believers should think as well how much hurt the God of Three had when the Son has been trampled by the creatures that the Father has created. These verses show how they have mocked the beloved Son of God, who they have crucified on the cross. The sin they have committed was not enough for them to think of; they have seen with their own eyes that they have crucified the innocent One, and they still continue to mock Him. What they are doing now is not physical damage, but by mocking Him, they want to make Him hurt deeper than physically. Regardless, even if this is not the beloved Son of God, they are doing this among humans; they torture humans. The work of God has been tortured, and now they torture the beloved Son of God, who loved them more than their own parents can love them.

ความเห็น 23:36-37 มองมัทธิวความเห็น 27:48 และมาระโกความเห็น 15:36

เมื่อพวกเขาได้เยาะเย้ยพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า แล้วพวกเขาได้คิดถึงผู้ใดที่พวกเขาได้พูดสิ่งเหล่านี้?

ทุกคำที่ได้ใช้ได้ลบหลู่ความเป็นสามของพระเจ้าและผู้อ่านทุกท่านและเหล่าผู้มีความเชื่อควรคิดว่าเจ็บมากเพียงใดที่พระเจ้าทั้งสามได้มีเมื่อพระ

บุตรสุดถูกเยาะเย้ยโดยสิ่งที่พระบิดาได้สร้าง ข้อนี้ได้แสดงว่าพวกเขาได้เยาะเย้ยพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ผู้ซึ่งพวกเขาได้ตรึงบนกางเขน

บาปที่พวกเขาได้ทำยังไม่เพียงพอสำหรับพวกเขาจะนึกถึง มองด่วยตาของพวกเขาว่าพวกเขาได้ตรึงผู้บริสุทธิ์บนกางเขน

และพวกเขายังคงเยาะเย้ยต่อพระองค์ อะไรที่พวกเขาได้ทำในเวลานี้ไม่ใช่เพียงแต่ทำร้ายร่างกาย

โดยเยาะเย้ยพระองค์พวกเขาต้องการทำให้พระองค์เจ็บมากกว่าเพียงร่าง ไม่สำคัญ ถึงแม้ว่าถ้าครั้งนี้ไม่ใช่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

พวกเขาได้ทำสิ่งนี้ระหว่างมนุษย์ พวกเขาทรมาณมนุษย์

งานของพระเจ้าได้ถูกทรมาณและเวลานี้พวกเขาได้ทรมาณพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าผู้ซึ่งรักพวกเขามากกว่าผู้ปกครองของพวกเขาสองสามารถรักพวกเขา

³⁸ And there was also an inscription over **Him**, **THIS IS THE KING OF THE JEWS**; in Greek and Latin and Aramaic letters.

³⁸ และด่วยกันมีคำกล่าวหาเขียนไว้เหนือ **พระองค์** **นี่คือกษัตริย์ของคนยิว** ในภาษากรีกและละตินและอารามิกตัวอักษร

Comments 23:38. See Comments Matthew 27:37 and Comments Mark 15:25-26.

ความเห็น 23:38 มองมัทธิวความเห็น 27:37 และมาระโกความเห็น 15:25-26

³⁹ And one of the **criminals** that was hanged railed on **Him**, saying, Are not **Thou** the **Christ**? save **Thyself** and us.

³⁹ และชายคนร้ายผู้หนึ่งที่ได้ถูกตรึงบนกางเขนในเวลาเดียวกับ **พระองค์** ได้เยาะเย้ย พูดว่า **พระองค์ท่านคือพระคริสต์** ไม่ใช่หรือ? ช่วย

ตัวพระองค์ท่านเอง และพวกเราให้รอด

Comments 23:39. See Comments Matthew 27:44 and Comments Mark 15:32b.

ความเห็น 23:39 มองมัทธิวความเห็น 27:44 และมาระโกความเห็น 15:32ข

⁴⁰ But the other answered, and rebuking him said, **Do you** not even fear **God**, since you are under the same condemnation?

⁴⁰ แต่อีกคนตอบ และว่าเขาว่า เจ้าไม่กลัวแม้แต่ **พระเจ้า** ดว้ยว่าเจ้าเองตกอยู่ภายใต้การลงโทษเช่นเดียวกัน?

Comments 23:40. All readers can see from the answer of this criminal that he admits to having a fear of God even under this condemnation, but many people who consider themselves blessed do not glorify God or even fear God. In their mind, they think only that they deserve all the good things.

ความเห็น 23:40 ผู้อ่านทุกท่านสามารถเห็นได้จากคำตอบของคนร้ายคนนี้เมื่อเขาได้ยอมรับว่ามีความกลัวต่อพระเจ้าแม้ภายใต้คำประจานเหล่านี้ แต่คนหลายคนที่ได้ถือว่าตัวเองได้รับพรไม่บูชาให้เกียรติแก่พระเจ้าหรือแม้แต่กลัวพระเจ้า ในความคิดของพวกเขา พวกเขาคิดเพียงว่าพวกเขาสมควรที่จะได้รับสิ่งที่ดีทั้งหลาย

⁴¹ And we indeed justly; for we receive the due reward of our deeds; but this **Man** has done nothing wrong.

⁴¹ และพวกเรานั้นถูกลงโทษสมแล้ว เพราะเราได้รับผลตอบแทนเพราะการกระทำของเราเอง แต่ **ผู้ชาย** ผู้นี้ไม่ได้ทำผิดสิ่งใด

Comments 23:41. This verse is given here for all readers to think about: condemned by deed, but the beloved Son of God had no evil deed to be condemned for, and even the criminal can realize that.

ความเห็น 23:41 ในข้อนี้ที่ให้อ่านที่สำหรับผู้อ่านทั้งหลายเพื่อคิด ประทับใจโดยการกระทำ แต่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าไม่มีการกระทำเลวร้ายเพื่อถูกประจานและแม้แต่คนร้ายสามารถรู้ได้

⁴² And he said, **Jesus**, remember me when **Thou** come into **Thy** kingdom.

⁴² และเขาพูดว่า **พระเยซู** โปรดจำข้าพเจ้าเมื่อ **พระองค์ท่าน** มาในอาณาจักรของ **พระองค์ท่าน**

Comments 23:42. This verse is the most important in this story, as the criminal beseeches the Lord of Life to remember him, even though, at that time, the beloved Son of God is on the cross with him. This criminal has recognized that the Lord Jesus is God of all and has His own kingdom above, and he only wants the Lord to remember him. He did not ask the Lord of Life to take him there because, in his heart, he already feels that he is not worthy to go there, but he is pleased to be recognized and remembered, which shows he has a humble heart.

ความเห็น 23:42 ที่นี้เป็นส่วนสำคัญที่สุดในเรื่องนี้ เป็นคนร้ายได้ขออ้อนวอนต่อพระเจ้าแห่งชีวิตให้จำเขา ถึงแม้ในเวลานั้นพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าอยู่บนกางเขนกับเขา คนร้ายคนนี้ได้รับว่าพระเจ้าคือพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทั้งหมด และพระองค์มีอาณาจักรอยู่เบื้องบน และเขาเพียงต้องการให้พระเจ้านึกถึงเขา เขาไม่ได้ขอให้พระเจ้าแห่งชีวิตพาเขาไปยังที่นั่นเพราะในใจของเขานั้นเขาได้รู้แล้วว่าเขาไม่มีคุณค่าพอที่จะไปยังที่นั่น แต่เขามีความยินดีที่รับจำได้และนี้ได้แสดงว่าเขามีความถ่อมใจ

⁴³ And **He** said to him, **Truly I** say to you, Today you will be with **Me** in Paradise.

⁴³ และ **พระองค์** พูดแก่เขาว่า จิงๆแล้ว **เรา** บอกแก่ท่านว่า วันนี้ท่านจะได้อยู่กับ **เรา** ในเมืองสวรรค์

Comments 23:43. The Bible clearly teaches all humans who can take us to heaven. The beloved Son of God has accepted this criminal into His kingdom, and all readers should think of this man's actions and the speech he gave upon his death coming to him.

This criminal has received the best baptism as he has been baptized by the Word of the beloved Son of God Himself, who told him that he is worthy to be with Him in Paradise.

ความเห็น 23:43 พระคัมภีร์ได้สอนมนุษย์ทั้งหมดอย่างชัดเจนใครที่สามารถพาคุณไปสวรรค์

พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ยอมรับคนร้ายคนนี้เข้าสู่อาณาจักรของพระองค์และผู้อ่านทุกคนควรจะต้องคิดถึงการกระทำของชายคนนี้และคำพูดที่เขาได้ให้เมื่อความตายได้มายังเขา

คนร้ายคนนี้ได้รับบัพติศมาที่ดีที่สุดโดยพระคำของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์เองผู้ซึ่งบอกแก่เขาว่าเขามีค่ามากพอที่จะได้อยู่กับพระคัมภีร์ในสวรรค์

⁴⁴ And it was now about the sixth hour, and darkness came over the whole land until the ninth hour,

⁴⁴ และเวลานั้นเป็นเวลาประมาณเที่ยง และมีความมืดปกคลุมไปทั้งเขตจนกระทั่งถึงบ่ายสามโมง

Comments 23:44. See Comments Matthew 27:45 and Comments Mark 15:33.

ความเห็น 23:44 มองมัทธิวความเห็น 27:45 และมาระโกความเห็น 15:33

⁴⁵ the sun was darkened; and the veil of the temple was torn in the middle.

⁴⁵ พระอาทิตย์มืดไป และม่านของธรรมศาลาฉีกขาดตรงกลาง

Comments 15:44-45. The moment the beloved Son of God departed from the earth, even the sun itself could not shine anymore. In the middle of the day, the sun withdraws to give light because the true light of the earth has departed.

ความเห็น 15:44-45 ในขณะที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้จากไปจากโลก แม้แต่พระอาทิตย์มันเองไม่สามารถส่องแสงอีกแล้ว ในเที่ยงวัน พระอาทิตย์หยุดที่จะให้แสงสว่างเพราะแสงสว่างที่แท้จริงได้จากโลกไป

⁴⁶ And Jesus, crying with a loud voice, said, Father, into Thy hands I commit My Spirit; and having said this, He breathed His last.

⁴⁶ และ พระเยซู ร้องด้วยเสียงอันดัง พูดว่า พระบิดา เข้าสู่พระหัตถ์ของ พระองค์ท่าน ข้าพเจ้า ขอมอบ วิญญาณจิตของข้าพเจ้า และเมื่อพูดสิ่งเหล่านี้ พระองค์ ได้หายใจครั้งสุดท้ายของ พระองค์

Comments 23:46. This is the Lord's second cry as indicated in Comments Matthew 27:50. For this verse see Comments Matthew 27:50, Comments Mark 15:37, and Comments John 19:30.

“Father, into Thy hands I commit My Spirit.” The beloved Son of God, in human form, is completely human as everyone else. He has the spirit as humans have, and that Spirit returns here to the Father. All human spirits will return to the Father's hand as well because nothing can be alone without the Father: He, the Father Himself, is the One that created all things, and all things belong to Him. People who blaspheme God should think twice about how they, as created things, do not recognize the Most High God and give thanks and appreciation to Him who created all things.

ความเห็น 23:46 นี่คือการร้องครั้งที่สองของพระเจ้าตามที่ได้ออกไว้ในมัทธิวความเห็น 27:50 สำหรับข้อนี้มองมัทธิวความเห็น 27:50 มาระโก 15:37 และยอห์น 19:30

“พระบิดา เข้าสู่พระหัตถ์ของพระองค์ท่าน ข้าพเจ้าขอมอบวิญญาณจิตของข้าพเจ้า” พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ในรูปมนุษย์ เป็นมนุษย์อย่างสมบูรณ์เหมือนทุกคน พระองค์มีจิตวิญญาณเหมือนที่มนุษย์มี และจิตวิญญาณนั้นในที่นี่ได้กลับคืนสู่พระบิดา มนุษย์ทุกคนจิตวิญญาณจะกลับไปยังมือของพระ บิดาด้วยเช่นเดียวกันเพราะไม่มีสิ่งใดที่สามารถอยู่ตามลำพังโดยไม่มีพระบิดา พระองค์พระบิดาพระองค์เองคือหนึ่งเดียวที่ได้สร้างทุกอย่าง และทุกอย่างเป็นของพระองค์ ประชาชนที่ได้ลบหน้าพระเจ้าควรคิดอีกครั้งเกี่ยวกับอย่างไรที่พวกเขาพระองค์ได้สร้างสิ่งต่างๆ ไม่จดจำพระเจ้าผู้สูงสุดและขอบพระคุณและยกย่องพระองค์ผู้ทรงสร้างทุกอย่าง

Remember that the Bible also mentions the Spirit of Christ, the beloved Son of God who has a Spirit, and that is what this verse has told us. The Lord Jesus' Spirit is not the spirit of a commoner. This here is the Spirit of Christ, which will return to the Father. The commoner spirits cannot go into the same place as the Spirit of Christ goes.

จำไว้ให้ติดด้วย พระคัมภีร์ได้พูดถึงจิตวิญญาณของพระคริสต์ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ามีจิตวิญญาณและนั่นคือสิ่งที่ข้อนี้ได้บอกแก่เรา จิตวิญญาณของพระเยซูไม่ใช่จิตวิญญาณของคนทั่วไป ในที่นี้จิตวิญญาณของพระคริสต์ซึ่งกลับคืนสู่พระบิดา จิตวิญญาณของคนทั่วไปไม่สามารถไปยังที่เดียวกับที่จิตวิญญาณของพระคริสต์ได้ไป

Clarification notes regarding the comments in Matthew 27:50 and Luke 23:46. During the Lord Jesus' life on earth, He was one hundred percent human; the body, soul, and spirit of the Lord Jesus couldn't be separated; they were together as unity because He is human. Now the Lord Jesus is in heaven in bodily form, and by the will of the Father, the beloved Son's Spirit can separate and come to earth for work. The Spirit of Christ is on earth according to the Father's will Himself. The same way as the Holy Spirit works on earth, the Holy Spirit is the Spirit of the Father, the beloved Son of God's Spirit also works on earth, and this has shown true God and true human: the beloved Son of God has them both.

เพื่อให้ชัดเจนเกี่ยวกับความเห็นในมัทธิว 27:50 และลูกา 23:46 ในขณะที่พระเยซูมีชีวิตอยู่บนโลก พระองค์เป็นมนุษย์หนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์ ร่าง วิญญาณและจิตวิญญาณของพระเยซูไม่สามารถแยกจากกัน พวกท่านอยู่ด้วยกันเหมือนเป็นหนึ่งเพราะพระองค์คือมนุษย์

เวลานี้พระเยซูอยู่ในสวรรค์ในรูปร่างโดยพระประสงค์ของพระบิดา พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจิตวิญญาณสามารถแยกและมายังโลกเพื่อทำงาน
วิญญาณจิตของพระคริสต์อยู่บนโลกตามพระประสงค์ของพระบิดาพระองค์เอง เช่นเดียวกันพระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานบนโลก
พระวิญญาณบริสุทธิ์ คือพระวิญญาณของพระบิดา พระวิญญาณของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าด้วยกันทำงานบนโลก
และนี่ได้แสดงถึงความเป็นพระเจ้าที่แท้จริงและความเป็นมนุษย์ที่แท้จริง พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้านี้ทั้งสอง

⁴⁷ And when the centurion saw what **took place**, he glorified **God**, saying, Certainly this was a righteous **Man**.

⁴⁷ และเมื่อนายทหารเห็นสิ่งเหล่านี้ที่เกิดขึ้น เขาบูชา **พระเจ้า** พูกว่า แน่نونแล้วนี่เป็น **ผู้ชาย** ที่ถูกต้อง

Comments 23:47. All readers can notice in this portion of the message; this is not one of His people that glorifies the Lord here. From his position, this person had been involved in crucifying the beloved Son of God, but with an open eye he saw all the signs and came to believe; he did not claim Jesus was God, but he claimed that Jesus was a righteous Man. The righteous man was the beloved Son of God and has been proclaimed by this outsider.

ความเห็น 23:47 ผู้อ่านทุกท่านสามารถสังเกตเห็นได้ในส่วนของข่าวสาร นี้ไม่ใช่คนของประชาชนของพระองค์ที่ให้เกียรติพระเจ้าในที่นี้
จากสภาของเขา คนนี้ได้มีส่วนร่วมในการตรึงพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้านางางเขน แต่ด้วยตาที่เปิดเขาได้เห็นสัญญาณทั้งหมดและได้มีความเชื่อ
เขาไม่ได้อ้างว่าพระเยซูคือพระเจ้า แต่เขาได้อ้างว่าพระเยซูเป็นผู้ชายที่ถูกต้อง
ผู้ชายที่ถูกต้องคือพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าและได้มีการมีการประกาศโดยคนภายนอก

⁴⁸ And all the multitudes that came together to this sight, when they beheld the things that **took place**, returned **beating** their breasts.

⁴⁸ และฝูงชนมาด้วยกันเพื่อดูสิ่งเหล่านี้ เมื่อพวกเขาเห็นสิ่งที่ได้ทำ กลับไปตอกตนเอง

Comments 23:48. This multitude is the same group that has shouted out to crucify Him, but when they had seen the way when the beloved Son was crucified, He received the torture without cursing, and in His peaceful manner, He accepted each nail that pierced through Him, and this multitude has been watching the whole procedure that why they are beating now their own breasts, not hitting themselves physically, but the deep feeling of having been hit, from all the things they have witnessed happening.

ความเห็น 23:48 ฝูงชนนี้เป็นกลุ่มเดียวกันที่ได้ตะโกนออกมาให้ตรึงพระองค์บนกางเขน แต่เมื่อพวกเขาได้เห็นถึงวิธี
เมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าถูกตรึงบนกางเขน พระองค์ได้รับการทรมานโดยไม่ได้ด่าบ่น
และอยู่ในความสงบสุขของพระองค์พระองค์ได้รับตะปูแต่ละอันที่แทงผ่านลงสู่พระองค์
และฝูงชนกลุ่มนี้ได้เฝ้ามองเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดนั้นคือทำไมพวกเขาจึงได้ตอกตนเองในเวลานี้ ไม่ใช่ทำร้ายร่างกาย
แต่ความรู้สึกส่วนลึกที่ได้ถูกตี จากทุกสิ่งทั้งหมดที่เกิดขึ้นที่พวกเขาได้เป็นพยาน

⁴⁹ And all **His acquaintances**, and the women that followed with **Him** from Galilee, stood afar off, **beholding** these things.

⁴⁹ และผู้ที่รู้จัก **พระองค์** และเหล่าผู้หญิงที่ได้ติดตาม **พระองค์** จากกาลิลี ยืนอยู่ไกล เฝ้ามองสิ่งเหล่านี้

Comments 23:49. They stayed at a distance from the scene; it was not allowed for spectators to surround the scene when they crucified a criminal, and here it was the same since they labeled the beloved Son of God as a criminal, so all people must stay far away. Only the soldiers stayed close.

ความเห็น 23:49 พวกเขาได้ยืนอยู่ไกลจากที่ที่เกิดขึ้น
มันไม่อนุญาตให้เฝ้ามองรอบๆที่พวกเขาได้ตรึงคนร้ายบนกางเขนและในที่นั้นมันเป็นเช่นเดียวกันเมื่อพวกเขาได้ให้พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า
ลงเป็นคนร้าย ดังนั้นประชาชนทั้งหมดต้องอยู่ไกลออกไป มีเพียงทหารที่อยู่ใกล้

⁵⁰ And behold, a man named Joseph, who was a **Council member**, a good and righteous man,

⁵⁰ และดูเถิด ชายคนหนึ่งชื่อโยเซฟ เป็นสมาชิกของสภา เป็นคนดีและถูกต้อง

Comments 23:50. For verses 50 to 56, see Comments Matthew 27:57-61 and Comments Mark 15:42-47.

ความเห็น 23:50 สำหรับข้อ 50 ถึง 56 มองมัทธิวความเห็น 27:57-61 และมาระโกความเห็น 15:42-47

⁵¹ he had not consented to their counsel and deed, a man of Arimathea, a city of the Jews, who was waiting for the kingdom of **God**;

⁵¹ เขาไม่เห็นด้วยกับการตัดสินและการกระทำของพวกเขา ชายจากเมืองอาริมาเทีย เมืองหนึ่งของคนยิว เป็นผู้ซึ่งรอคอยต่ออาณาจักรของ **พระเจ้า**

Comments 23:50-51. See Comments Matthew 27:57.

ความเห็น **23:50-51** มองมัทธิวความเห็น **27:57**

⁵² this man went to Pilate and asked for the body of **Jesus**.

⁵² ชายคนนี้ไปยังปีลาตและขอรับร่างของ **พระเยซู**

⁵³ And he took **Him** down, and wrapped **Him** in a linen cloth, and laid **Him** in a tomb that was hewn in stone, in which no one had been yet lain.

⁵³ และเขาได้นำ **พระองค์** ลง และห่อ **พระองค์** ด้วยผ้าปูานเนื้อละเอียด และวาง **พระองค์** ในหลุมศพที่ตัดจากหิน ในที่ซึ่งไม่มีใครได้ใช้

Comments 23:52-53. This tomb was Joseph's own tomb, as written in Matthew 27:60. See Comments Matthew 27:58-60 and Comments Mark 15:42-47.

ความเห็น **23:52-53** หลุมศพนี้เป็นหลุมศพของโยเซฟตามที่ได้มีเขียนไว้ในมัทธิวความเห็น **27:60** มองมัทธิวความเห็น **27:58-60** และมาระโก **15:42-47**

⁵⁴ And it was the day of the Preparation, and the Sabbath was beginning.

⁵⁴ และมันเป็นวันเตรียมตัว และวันสะบาโตกำลังจะเริ่มต้น

Comments 23:54. It was the day of the Preparation, in the evening, before the sunset, when Joseph laid the Lord Jesus' body in the tomb. Because of the way of the world, we as the Gentile, and they, as His people, the day is not the same as counting; this day for them was considered as starting in the evening of the previous day and ending at the sunset of this Preparation Day. (See Comments Matthew 26:17 for comments on the days as related to the crucifixion and burial of the Lord Jesus).

ความเห็น**23:54** มันเป็นเวลาสำหรับจัดเตรียม ในตอนเย็น ก่อนพระอาทิตย์ตก เมื่อโยเซฟได้วางพระเยซูในหลุมศพ เพราะวิธีของโลก เราผู้เป็นคนนอก และพวกเขา เป็นประชาชนของพระองค์ การนับวันนั้นแตกต่างกัน
วันนี้สำหรับพวกเขาได้รับเริ่มต้นในตอนเย็นของวันก่อนหน้านั้นและสิ้นสุดเมื่อพระอาทิตย์ตกของวันจัดเตรียมนี้ (มองมัทธิว **26:17** สำหรับความเห็นของวันเกี่ยวกับการตรึงบนกางเขนและการฝังพระศพของพระเยซูเจ้า)

⁵⁵ And having followed, the women, who had come with **Him** out of Galilee, saw the tomb, and how **His** body was laid.

⁵⁵ และผู้ที่ติดตาม เหล่าผู้หญิง ผู้ซึ่งมากับ **พระองค์** จากกาลิลี ได้เห็นหลุมฝังศพ และรู้ว่าร่างของ **พระองค์** ได้วางไว้ได้อย่างไร

Comments 23:55. See Comments Matthew 27:61 and Luke 23:49. These women are the women who witnessed the empty tomb and also the ones who went and told the disciples as well. (See Comments Matthew 28:1-8, Comments Mark 16:1-8 and Comments Luke 24:1-12).

ความเห็น **23:55** มองมัทธิวความเห็น **27:61** และลูกา **23:49**

เหล่าผู้หญิงนี้คือผู้หญิงที่ได้เป็นพยานถึงหลุมศพที่ว่างเปล่าและด้วยกันเป็นผู้ที่ไปและบอกเหล่าสาวกด้วยเช่นเดียวกัน (มองมัทธิวความเห็น **28:1-8** มาระโกความเห็น **16:1-8** และลูกาความเห็น **24:1-12**)

⁵⁶ And they turned back, and prepared spices and ointments. And on the Sabbath they rested according to the commandment.

⁵⁶ และพวกเขากลับไป และเตรียมเครื่องหอมและน้ำมันหอม และในวันสะบาโตพวกเขาได้หยุดพักเนื่องด้วยคำสั่ง

Comments 23:55-56. These women witnessed where the tomb was and how the body of the Lord Jesus was laid, and they turned back to where they had lodged and prepared spices and ointments and returned on the first day, after the Sabbath, to anoint the Lord, but the Lord had risen, so they never had a chance to use these spices on the body of the Lord. The Bible has mentioned, in another place, this activity, but all those that followed the Lord Jesus never anointed His body because, by the time they could come to do it,

the beloved Son of God had risen already (See Comments Matthew 28:1-8, Comments Mark 16:1-8 and Comments Luke 24:1-12).

ความเห็น 23:55-56 ผู้หญิงเหล่านี้ได้เป็นพยานว่าหลุมศพอยู่ที่ใดและการวางร่างของพระเยซู และพวกเขาได้กลับไปยังที่ที่พวกเขาได้พักอยู่และเตรียมเครื่องหอมและน้ำมันหอมและกลับมาในวันแรก หลังจากวันสะบาโต เพื่อเจิมพระเจ้าด้วยน้ำมัน แต่พระเจ้าได้ลุกขึ้นแล้ว ดังนั้นพวกเขาจึงไม่มีโอกาสได้ใช้เหล่าเครื่องหอมลงบนร่างของพระเจ้า พระคัมภีร์ได้พูดในตอนที่เหตุการณ์นี้แต่ พวกทั้งหมดที่ได้ติดตามพระองค์ไม่ได้เจิมร่างของพระเจ้าเพราะเมื่อเวลาที่พวกเขาได้มาเพื่อทำมัน พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ฟื้นคืนชีพแล้ว (มอมีทิวความเห็น 28:1-8 16:1-8 24:1-12)

Life and Faith Applications. 1) The Lord Jesus is the true King; by faith in Him, we can be part of His kingdom. 2) The Lord Jesus suffered greatly at the hands of His people and the outsiders for the sins of the whole world. 3) The Lord Jesus' death on the cross is central to our salvation and faith. 4) It is never too late to beseech the Lord of Life to forgive us and take us into His kingdom.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) พระเยซูคือพระมหากษัตริย์ที่แท้จริงและ โดยความศรัทธาเชื่อในพระองค์

เราสามารถเป็นส่วนร่วมในอาณาจักรของพระองค์ 2)

พระเยซูได้รับความทรมานอย่างมากยังมีมือของประชาชนของพระองค์และคนนอกสำหรับบาปของโลก 3)

การสิ้นพระชนม์ของพระเจ้าบนกางเขนคือจุดกลางของความรอดและความศรัทธาของเรา 4)

มันยังไม่สายเกินไปที่จะอ้อนวอนต่อพระเจ้าแห่งชีวิตเพื่อให้ภัยโทษแก่เราและนำเราเข้าสู่อาณาจักรของพระองค์